

22 lipca: ?wi?tej Marii Magdaleny

Tekst Ewangelii (J 20,1-2.11-18): A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze by?o ciemno, Maria Magdalena uda?a si? do grobu i zobaczy?a kamie? odsuni?ty od grobu.

Pobieg?a wi?c i przyby?a do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kocha?, i rzek?a do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go po?o?ono».

Maria Magdalena natomiast sta?a przed grobem p?acz?c. A kiedy [tak] p?aka?a, nachyli?a si? do grobu i ujrza?a dwóch anio?ów w bieli, siedz?cych tam, gdzie le?a?o cia?o Jezusa - jednego w miejscu g?owy, drugiego w miejscu nóg. I rzekli do niej: «Niewiasto, czemu p?aczesz?» Odpowiedzia?a im: «Zabrano Pana mego i nie wiem, gdzie Go po?o?ono». Gdy to powiedzia?a, odwróci?a si? i ujrza?a stoj?cego Jezusa, ale nie wiedzia?a, ?e to Jezus. Rzek? do niej Jezus: «Niewiasto, czemu p?aczesz? Kogo szukasz?» Ona za? s?dz?c, ?e to jest ogrodnik, powiedzia?a do Niego: «Panie, je?li ty Go przenios?e?, powiedz mi, gdzie Go po?o?y?e?, a ja Go wezm?». Jezus rzek? do niej: «Mario!» A ona obróciwszy si? powiedzia?a do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: Nauczycielu! Rzek? do niej Jezus: «Nie zatrzymuj Mnie, jeszcze bowiem nie wst?pi?em do Ojca. Natomiast udaj si? do moich braci i powiedz im: "Wst?puj? do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego"».

Posz?a Maria Magdalena oznajmiaj?c uczniom: «Widzia?am Pana i to mi powiedzia?».

«Posz?a Maria Magdalena oznajmiaj?c uczniom: Widzia?am Pana i to mi powiedzia?»

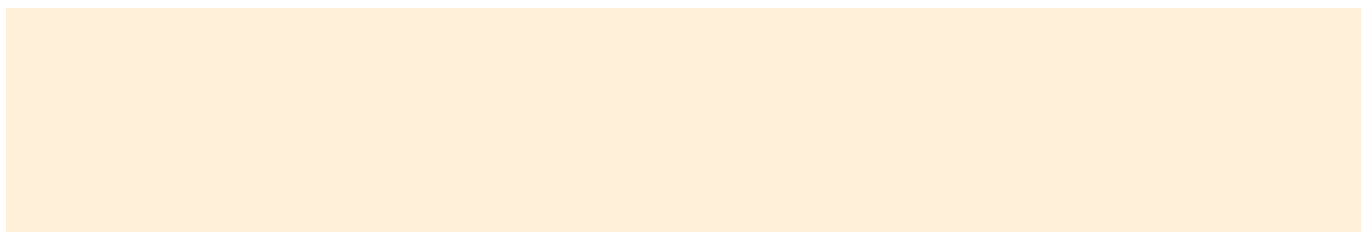
Dzisiaj obchodzimy ?wi?to Marii Magdaleny. Zazwyczaj w m?odo?ci mamy taki film, który nas pasjonuje i identyfikujemy si? z którym? z jego bohaterów. My chrze?cijanie powinni?my by? zawsze m?odzi w tym znaczeniu wobec ?ycia Jezusa z Nazaretu i umie? uto?sami? si? z t? wielk? kobiet?, o której mowa w Ewangelii, Mari? Magdalen?. Pod??a?a drogami Jezusa, us?ysza?a Jego S?owo. Chrystus umia? odpowiedzie? i przyzna? jej historyczny przywilej pierwszej osoby, która przekaza?a fakt zmartwychwstania.

Ewangelista mówi, ?e w pierwszym momencie nie rozpozna?a Go, lecz pomyli?a z ogrodnikiem. Ale kiedy Pan zawo?a? j? po imieniu: «Mario», by? mo?e ze wzgl?du na specyficzny sposób w jaki to powiedzia?, ta ?wi?ta kobieta nie waha?a si? ani chwil?, «A ona obróciwszy si? powiedzia?a do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: Nauczycielu!» (J 20,16). Po spotkaniu z Jezusem, by?a pierwsz? osob?, która pobieg?a opowiedzie? o tym innym uczniom: «Posz?a Maria Magdalena oznajmiaj?c uczniom: 'Widzia?am Pana i to mi powiedzia?'». (J 20,18).

Chrze?cijanin, który w codziennym programie ?ycia dba o relacj? z Chrystusem i w Eucharystii oddaje si? przez chwil? modlitwie kontemplacyjnej, kultywuje cz?ste czytanie Ewangelii Jezusa, tak?e b?dzie mia? przywilej us?yszenia osobistego wo?ania Pana. To ten sam Chrystus, który wzywa ka?dego nas po imieniu i zach?ca do dalszego kroczenia drog? ?wi?to?ci.

«Modlitwa to rozmowa z Bogiem: kontemplacja dla tych, którzy si? rozprasza?, pewno?? rzeczy, których si? spodziewamy, status i honor równy Anio?om, post?p i wzrost dóbr, odkupienie grzechów, lekarstwo na z?o, owoc obecnych dóbr, gwarancja przysz?ych dóbr» (?w. Grzegorz z Nyssy).

Mówmy Panu: — Jezu, ?eby moja przyja?? z Tob? by?a tak silna i tak g??boka, ?ebym jak Maria Magdalena, by? w stanie rozpozna? Ci? w moim ?yciu.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię?

•

«Co zasługuje na uwagę w tych wydarzeniach, to siła miłości, która przeniosła serce tej niewiasty. Nie odeszła od grobu, choć uczniowie wszyscy pouciekali» (Więty Grzegorz Wielki)

•

«Jakże pięknie jest myśleć, że to pierwsze objawienie się Jezusa Zmartwychwstałego według Ewangelii było tak bardzo osobiste! Jest ktoś, kto nas zna i widzi nasze cierpienie i rozczarowania, kto wzrusza się nami i woła nas po imieniu» (Franciszek)

•

«Ukryty charakter chwały Zmartwychwstałego przejawia się w tym czasie w Jego tajemniczych słowach skierowanych do Marii Magdaleny: "Jeszcze... nie wstąpię do Ojca. Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: <" (J 20,17). Wskazuje to na różnicę między ukazaniem się chwały Chrystusa Zmartwychwstałego i chwały Chrystusa wywyższonego po prawicy Ojca. Historyczne, a zarazem transcendentne wydarzenie Wniebowstąpienia określa przejście z jednej chwały do drugiej.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 660)